

תנובותיה של „כוכבה” :

מספר התקופה	מספר החליבות	חלב, ק"ג	שומן, ק"ג	% השומן	ימי חליבה	תנובה יומית ממוצעת, ק"ג
1	× 3	10231	378	3.70	576	17.8
2	× 3	8090	294	3.64	324	25.0
3	× 3	8134	276	3.39	279	29.2

יצאה: (1) וואנגארד. לאחר שנתגלה במבחן הצאצאים כבלתי ראוי לרבייה (תוצאות המבחן יפורסמו בחוברת 64), הוחלט לסלק פר אמריקאי זה, שהועבר אלינו בזמנו, עם הצטרפות כפר ויתקין ל„און”.

(2) „ארנון” לאור סיכומי תנובות 100 ימי חליבה הראשונים של בנותיו, מבנה הגוף הלקוי של בנותיו, והתרשמות לא טובה של המבקרים בתצוגה מהופעת בנות אלה, החליטה ועדת הטיפוח לפסול אותו לרבייה.

(3) „יגור” פר צעיר זה, בן 1½ שנה, סולק בגלל זירמתו הלקויה.

משה היימן

אכזבות ראשונות בייצור „בשר-שעורה”

בולמוס הפיטום בשעורה באנגליה כבר נתנסה בכשלונות רציניים. למעשה, כמעט בכל העגלים שפוטמו בשיטה זו נמצא לאחר השחיטה הכבד פגום קשה. מניחים שאפשר היה להתגבר על תקלה זו ע"י הגשת מלחים מיוחדים (עם יוד) לעגלי המרבק. אולם מתגלות גם קלקלות נוספות: הרעלות שעורה, התנפחויות וחצצת השתן (אכנים בשלפוחית השתן או בכליות). הרעלות השעורה נגרמו משום שהמעבר לתפריט השעורה היה פתאומי, בטרם הסתגלו העגלים בהדרגה למזון זה; התוצאה מזה היה ניוון הכבד, כשם שקורה הדבר בבני־אדם אלכוהוליסטים. ההתנפחויות הן תוצאה של חסר תאית. לתופעה חצצת השתן סיבות רבות ומסובכות. והמסקנה: דרושה זהירות רבה בנקיטת שיטת הזנה זו במרבק!

פרות עתירות-תנובה מהירות יותר בעיכול

כדי לעמוד על מהירות המעבר של המספוא לאורך צינור העיכול, צובעים חלקיקי מזון בצבע מיוחד, כדי להכירם בפרש. בשיטה זו נערכו באוניברסיטת פאנסילבניה תצפיות כדי לברר את זמן השהיה של המזון בפרות שונות ומצאו שבפרות בעלות כושר הנבה נמוך שהה המזון בצינור העיכול 63 שעות, לעומת 53 שעות בפרות עתירות תנובה. אלה האחרונות גם צרכו יותר מזון: אף על פי כן היה מקדם הנעכלות של החומר היבש בשתי הקבוצות של הפרות שווה (65.8% ו־65.6%). מסתבר שהפרות בעלות כושר ההנבה הגבוה נאלצות איפוא, תוך זמן קצר יותר, להפיק כמויות גדולות יותר של חומרי מזון ממנות גדולות, כדי שתצרוכתן תתמלא. החלקיקים הצבועים הראשונים הופיעו בצואה כעבור 14—20 מראשית ההזנה, והאחרונים — רק אחרי 160 שעות.

הורמונים אינם משפרים את הפוריות

לדעתו של מומחה מקלאמסון קולג' (ארה"ב), רבות הן הסיבות לאי־פוריותן של פרות חלב, אם כי מות העובר הוא אחד הגורמים העיקריים לתקלה זו. החוקר הנ"ל מניח שב־65% של הכשלונות בהפראה, האשם הוא במות העובר. כדי להתגבר על תקלה זו, נוהגים בוקרים רבים לתת הורמונים לפרות מיד לאחר ההזרעה. בניסויים ניתנו ההורמונים פרוג'אסטארון ואסטרוג'אן במועדים שונים שאחר יום ההזרעה. נערכו תצפיות ב־876 מחזורי הפראה, אולם נתגלה שלא היתה כל תועלת בכל הטיפולים, ולמעשה אף הונמכה רמת הפוריות בעקב הטיפולים הנ"ל.